

Σκωπτικοί στίχοι

που έλεγαν στην Εγκλουβή για το χωριό μας

Στα Πλατύστομα στη Λίμνη
καραβάκι είν' αραγμένο (φορδακλάδες φορτωμένο)
Πάει κι εκείνη του Ψαλίδα
να ιδεί τι είναι φορτωμένο
Τρέχει κι εκείνη του Γκριγκάμη
κι από τρίχα να το κάμει
Πάει κι εκείνη του Μπανίκα
με μια τζομανίκα
Πάει κι εκείνη του Μαγδάλη
που στον κόσμο δεν είν' άλλη
Πάει κι εκείνη του Κυδώνη
και την πιάσανε οι πόνοι
Πάει κι εκείνη η Πογιόρω
με τον κόπανο στον

Η πλατεία

Εκεί που είναι σήμερα η πλατεία του χωριού παλιά το έλεγαν «Λίμνη» γιατί σχηματίζονταν μια μεγάλη λακκούβα (λόμπα) που έπιανε περίπου μισό μέτρο νερό και το διατηρούσε μέχρι τους καλοκαιρινούς μήνες. Εκεί έπαιζαν παλιά τα παιδιά ρίχνοντας αυτοσχέδια караβάκια που έφτιαχναν με ξύλα και πανάκια. Το χειμώνα όταν έκανε παγωνιά τα παιδιά πατούσαν πάνω στον πάγο που κάλυπτε την επιφάνεια της «Λίμνης». Μετά έφτιαξαν το πηγάδι του Φρουά, δίπλα από το εκκλησάκι, κι όλο το χώμα το έριξαν στην λακκούβα εξαφανίζοντας την. Όταν στο σχολείο ήταν δάσκαλος ο κ. Κιτσάκης τα παιδιά φύτεψαν σκόρδα και το είχαν περιφράξει με σύρμα. Στην Κατοχή ο κόσμος πήρε τα σύρματα. Οι παλιότεροι έλεγαν ότι οι Τούρκοι είχαν κρύψει εκεί λεφτά κι όποιος ήξερε το ξόρκι θα τα έβρισκε. Διαφορετικά θα έβρισκε κάρβουνα. Επί προεδρίας του

κ. Βασίλη Θειακού έριξαν τσιμέντο διαμορφώνοντας την πλατεία αλλά και τους δρόμους.

Επίσης διασώζονται και οι παρακάτω στίχοι την προέλευση των οποίων αγνοούμε:

Στα Πλατύστομα στ' αλώνια
πέρδικες λαλούν κι αηδόνια.
Κι η αυγή γλυκοχαράζει
και τις όμορφες φωνάζει.
Για να πάνε για ντομάτες
όμορφες και μαυρομάτες.